

Uusi alku Thaimaassa

Joonas ja Helene Toivasen lähettikirje 4/2021, marraskuu.

Joonan ja Helenen kuulumisia

Joonas. Noin viikko sitten saavuin iltasella Chiang Raihin, avasin matkalaukkuni ja järjestin enimmäkseen vaatteista ja kahvinkeittovälineistä koostuvan omaisuuteni uuteen kotiiimme. Talo on onneksi kalustettu, mutta joudumme vielä hankkimaan yhtä ja toista arjen helpottamiseksi sekä silmän iloksi. Olen huomannut, että pienet esineet ja taideteokset luovat kummalla tavalla kotoisaa tunnelmaa uuteen kotiin. Jokapäiväiset rutiinit kuten rukous, parran ajo ja kahvinkeitto antavat päivään ajatuksia, rytmiä, tuttuja tuoksuja ja näin eräänlaista turvallisuuden tunnetta. Viime vuosien aikana on elämässämme korostunut eräänlainen jatkuva matkalla oleminen, mikä on yhtäältä rutiineista vapauttavaa, mutta toisaalta myös rasittavaa. Jokainen uusi alku on omalla tavallaan kulttuurishokki, sillä uudessa ympäristössä elämän kantavat rutiinit ja ihmissuhteiden lähiverkosto tulee luoda uudestaan. Tästä huolimatta on mukava ajatella, että saamme nyt keskittyä työhön Thaimaassa, vaikka toivommeikin pääsevämme takaisin Myanmariin heti kun se vain on mahdollista.

Helene on tällä välin opiskellut Tallinnan yliopistossa mikrotutkimusta koulutusjohtamisen alalla. Halu opiskella koulutuksen johtamista syntyi oikeastaan jo Myanmarissa ja nyt teoreettiset opinnot ovat antaneet mahdollisuuden peilata ja pohtia, miten opittua voisi soveltaa Myanmarin kontekstiin. Helene on ajatellut, että koulutus on paljon muuta kuin yksinomaan aineen opetusta, sillä siihen kuuluu kokonaisvaltainen kasvaminen ihmisenä. Opettajien ja koulun johtajien tehtävä on luoda mahdollisimman monipuolinen ja inspiroiva kasvuympäristö, jolloin oppilas saa tietyt työkalut ja kartan sekä kompassin suunnistaakseen meitä ympäröivässä tiedon valtameressä. Tärkeää on, että oppilaat oppivat tekemään ammatissaan ja elämässään järkeviä, perusteltuja ja oikeita päätöksiä ja ymmärtävät myös niihin liittyvän vastuun.

Tämän lisäksi meidän tulee koulutuksen johtajina tukea myös opettajakollegoja ammatillisessa kehityksessä ja luomaan myös heille esikuvan ja ympäristön, jossa he etsivät oppilaan parasta. Aasialaiseen kulttuuriin liittyy voimakas auktoriteetin kunnioitus, millä ei ole aina välttämättä perusteita. Aristoteles on perimätiedon mukaan pohtinut auktoriteetin taakkaa sanoen: *”Amicus Plato, sed magis amica veritas”* (”Platon on minulle rakas, mutta totuus on minulle vielä rakkaampi.”) Meidän tulee myös itse olla esimerkkejä jatkuvasta oppimisesta, kasvamisesta, elämänmittaisen tiedon rakkaudesta ja siitä, että virheet ja erehtyminen ovat osa oppimisen prosessia. Helene matkustaa Thaimaaseen joulukuussa.

Työn alku Thaimaassa

Joonas. Thaimaassa oli rokotetuillekin pakollista viettää seitsemän päivää hotellikaranteenissa, mutta sen jälkeen pääsin onneksi heti töihin käsiksi. Tapasin karanteenia seuraavalla viikolla Thaimaan piispan ja minut kutsuttiin myös osallistumaan Thaimaan luterilaisen kirkon ulkomaalaisten yhteistyökumppaneiden etäkokoukseen. Ulkomaalaisten järjestöjen edustajat olivat Norjasta, Australiasta sekä Suomesta ja kokouksessa sain melko hyvän ensi- ja yleiskatsauksen Thaimaan luterilaisen kirkon toiminnasta eri alueilla. On rohkaisevaa nähdä kuinka monipuolisesti kirkko toimii diakoniassa muun muassa vankilatyön, erilaisten maatalousprojektien ja ruoka-avun jakamisen kautta. Diakoniatyön rikkaudesta huolimatta panin merkille, että pappispulan takia seurakuntalaiset eivät ilmeisesti pääse kuitenkaan riittävän usein nauttimaan pyhiä sakramenteja. Kirkossa on käsittääkseni

se käytäntö, että teologit toimivat viisi vuotta evankelistoina eli harjoittelijoina seurakuntatyössä, minkä jälkeen he voivat saada pappisvihkimyksen. En osaa sanoa, mitä paikalliset teologit ajattelevat tästä, mutta mielestäni viiden vuoden harjoittelujakso lienee hieman liian pitkä. Olisin ehkä itse vastaavassa tilanteessa kärsimättömämpi, vaikka ennen omaa pappisvihkimystäni työskentelin vuoden pappisdiakonina ja sen jälkeen opiskelin vielä vuoden pastoraaliseminaarissa. Viime vuonna Thaimaan luterilaisessa kirkossa ei vihitty yhtäkään uutta pappia, vaikka täällä on periaatteessa tälläkin hetkellä evankelistoja, jotka olisivat jo voineet saada vihkimyksen. Ymmärtääkseni olen täällä Pohjois-Thaimaassa ainoa vihitty pappi ja siksi piispa pyysikin minua hoitamaan papin virkaan liittyviä tehtäviä koulutustoiminnan ohella. Ehtoollisen pyhittäminen, viettäminen ja nauttiminen on minulle hyvin rakas tehtävä ja odotan ilolla pääseväni palvelemaan paikallisia seurakuntia.

Matka Myanmarin rajalle

Rokotusmatkalle Suomeen tullessamme olimme jättäneet Suomen Lähetysseuran Bangkokin konttoriin kolme isoa matkalaukullista vaatteita ja muuta tavaraa. Tavaramäärän ja Luna -koiran takia päätin vuokrata auton ja ajaa noin 900 kilometriä Bangkokista Chiang Raihin. Koska on sadekausi ja pelkäsin mahdollisia tulvia ja onnettomuuksia enkä halunnut ottaa riskiä, jaoin matkan kolmeen päivään pysähtyen Tak ja Chiang Mai -nimisissä kaupungeissa. Chiang Maissa tapasin entisen

Kuvassa vasemmalla: Ensimmäinen pitkä ajomatka Lunan kanssa sujui melko hyvin. Vaikka varsinaisia vaaratilanteita ei ollut, ajoin kerran moottoritietä harhaan ja juuri kun olin hermostuksissani huomannut virheeni, Luna halusikin yhtäkkiä ulos lenkille ja ilmaisi tahtonsa todella äänekkäästi.

burman kielen opettajamme Jenniferin ja hänen puolalaisen puolisonsa Mackin. He pakenivat Myanmarista hieman meidän jälkeemme ja ovat asuneet kaikki nämä kuukaudet Chiang Maissa. Matka sujui ongelmitta ja olin iloisesti yllättynyt Thaimaan teiden laadusta. Kuulemani mukaan kaksikaistainen moottoritie Bangkokista pohjois-rajalle valmistui vasta kymmenisen vuotta sitten. Chiang Raissa pitempään asuneet ulkomaalaiset muistelevat aikaa, jolloin kaupunki oli vielä hyvin alkeellinen.

Silti Chiang Rain alueella julkinen liikenne ei ole niin toimiva kuin isommissa kaupungeissa, joissa metrolla ja "sky train" -junalla pääsee melkein kaikkialle. Paikalliset seurakunnat sijaitsevat kylissä varsinaisen kaupungin ulkopuolella ja siksi olen vuokrannut työkäyttöön pienen henkilöauton, jolla pääsen helpommin vierailemaan ihmisten luona. Pikkutiet ovat suhteellisen hyviä ja henkilöautolla ajelee varsin mukavasti myös hiekkateillä riisipeltojen välissä. Toisinaan riisinviljelijät pumppaavat sateiden jälkeen ylimääräisen veden pelloiltaan tielle, mutta varsinaisia tulvia ei ole vielä tullut vastaan.

Pyhien salaisuuksien palvelu

Olen käynyt sunnuntaisin ELCT:n (Thaimaan luterilainen kirkko) Myanmar centerissä, jonka alueella on vierivieressä peräti kaksi kirkkoa. Toisen seurakunnan toiminnasta vastaava evankelista Plee kertoi, että Aasissa on toisinaan niin, että seurakunnan papin vaalien häviö perustaa oman seurakunnan ja vie myös osan jäsenistä mukanaan. Näin kävi ilmeisesti myös täällä, mutta pienet seurakunnat ovat silti jäsenille tärkeitä. Onneksi ELCT yhdistää silti eri heimoja ja kieliryhmiä yhteiseen thainkieliseen liturgiaan.

Täällä vietetään ehtoollista protestanttiseen tapaan vain jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä ja minulla oli ilo pyhittää ehtoollista viime sunnuntaina. Evankelista Plee sanoi, että täällä on myös muutama kastamaton lapsi ja hän suunnitteli että voisin kastaa heidät joulukuussa. Tällainen palvelutehtävä on minulle erittäin mieluinen, sillä vaikka en puhu thain kieltä, voin auttaa rakentamaan seurakuntaa liturgian lahjoilla.

Kuvassa: Myanmar keskuksessa on kaksi burmankielistä seurakuntaa ja tämä on toinen niistä. Vain noin puolet seurakuntalaisista puhuvat burmaa, mutta jumalanpalveluksessa seurakuntalaiset lukevat raamatun lukukappaleet burmaksi ja thain kielellä.

Oikealla kuvassa: Ensimmäinen ehtoollisjumalanpalvelus oli hieno kokemus. Haluan ensi kerraksi hankkia jostain alban ja stolan. Ehtoollisviininä seurakunnassa käytettiin eräänlaista kuohuvaa viinimarjoista valmistettua "long drink":iä.

Ylhäällä kuvassa: Messun jälkeen sain siunata ja jakaa ehtoollista myös kotona eräälle syöpää sairastavalle miehelle.

Sisälle työnteisöön

Ensimmäisen sunnuntain jälkeen minut kutsuttiin pieneen vuoristokylään "District 4" eli pohjoisen rovastikunnan pappien kokoukseen. Kokouksessa oli kummallisella tavalla tuttu tunnelma, sillä Myanmarilaiset ja Thaimaalaiset tavat tuntuvat samanlaisilta. Meille tarjottiin juotavaksi savunmakuista vihreää teetä ja pöytään kannettiin lautasia täynnä makeansuolaisia paahdettuja auringonkukan siemeniä. (Kuvassa seuraavalla sivulla.)

Kokouksen kestäessä siementen kuorien pureskelun rapina säästi keskustelua ja ajan kuluessa kuorikeot kasvoivat pöydällä edessämme pikkuhuiljaa. En ollut aiemmin maistanut siemeniä Myanmarissakaan hygieniasyistä, mutta täällä rohkaistuin ja pienellä harjoittelulla huomasin oppivani jonkinlaisen systeemin: Kuori laitetaan hampaiden väliin ja sitä pitää puraista poikittain, jolloin kuori

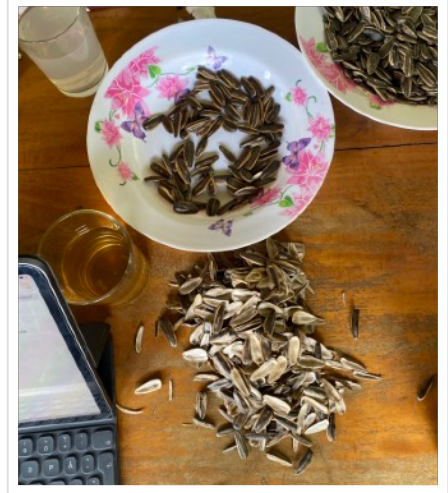
halkeaa melkein aina puoliksi ja siemen jää toiseen puoliskoon suuhun napattavaksi. Kielitaidon puutteen takia kirjoitin tätä kirjettä samalla ja huomasin että kuorten availu ja siementen pureskelu muuttui automaattiseksi.

Oli mukavaa kokea paikallisten evankelistojen vieraanvaraisuutta. Sain tilaisuuden esitellä itseni, kertoa työstämme Myanmarissa ja ilokseni yksi evankelistaista puhui myös Burman kieltä. On mielenkiintoista nähdä minkälaisia tehtäviä minulle uskotaan puutteellisen kielitaitoni tähden. Huomaan itsekkin että vaikka työni täällä on väliaikaista, minun pitää opiskella hieman Thain kieltä. Ehkä

lähetystyö on aina jollain tavalla väliaikaista, mutta tärkeää on tulla ymmärretyksi, olla läsnä ihmisten elämässä ja palvella ihmisiä niillä armolahjoilla, jotka minulle on annettu. Huomaan silti, että uudessa yhteisössä ja ympäristössä tunnen oloni hieman avuttomaksi. Kysynkin itseltäni, onkohan minulla mitään annettavaa? Toivon, että ajan myötä saan vahvistusta epävarmuudessani...

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen, Joonna ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi
Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Pyydämme erityistä esirukousta koko Myanmarin kansalle. Tilanne on todella vaikea ja tulevaisuus tuntuu monista epävarmalta. Samoin rukoilemme Chaukin ja Damadin lastenkotien lasten, instituutin opettajien ja koulun oppilaiden puolesta.
- Kiitämme uudesta työ- ja palvelumahdollisuudesta Thaimaassa. Rukoilemme Myanmarin pakolaisten ja paikallisten kristittyjen puolesta.
- Rukoilemme iloa ja kärsivällisyyttä kasvun keskellä.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joona ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: F113 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joona ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.

• Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228

• Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614

• Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

• Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100